

Skjøn, om der var nogen Grund til at anvende extraordinære Foranstaltninger — det er det, her er Tale om — eller om der ikke var nogen saadan Anledning tilstede. Det er § 47 i Kommunalloven, jeg særlig sigter til, og der staar: „Finder Amdtsraadet, at Sogneraadet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller negtet at udrede Udgifter, som det er pligtigt at afholde, eller undladt at udføre nogen anden Foranstaltning, hvortil det er forpligtet, eller i andre Maader har overskredet sin Myndighed, træffer det de i den Anledning nødvendige Foranstaltninger og kan i fornødent Fald ved Domstolene gjøre personligt Ansvar gjældende mod de paagjældende Medlemmer af Sogneraadet.“ Deraf fremgaar det jo klart nok, at Amdtsraadet er Herre over, om det vil paalægge Sogneraadet en saadan Mulkt eller ikke, det maa gaa ind under Ordene: „træffe de fornødne Foranstaltninger“; men Amdtsraadet er ikke pligtigt at gjøre det; thi der staar udtrykkelig: „finder Amdtsraadet“, kun saa har det at gjøre det; men om Amdtsraadet finder det eller ikke, maa virkelig afgjøres af Amdtsraadet selv. Nu synes imidlertid den Praxis at skulle indføres, at Amdtsraadet har at finde, hver Gang Ministeren mener, at det bør finde, og kan det ikke finde paa anden Maade, saa ved Hjælp af Tvangsmulkten. Det vilde være en fuldstændig Tilintetgjørelse af hele vor kommunale Organisation i Henhold til den gjældende Landkommunallov. Det reducerer Amdtsraadet, som skal være en virkelig kommunal Selvforsyngelsesinstans, til en fuldstændig Betjent for Indenrigsministeriet og ikke til Amdet, og det har ikke blot ikke været Kommunallovens Mening, men det strider aabenbart mod Kommunallovens Ord. Jeg veed ikke, om Ministeren er bekendt med det, der saaledes er sket, men jeg antager det ikke, jeg antager, Ministeren misbilliger det; men jeg tror, at det er nødvendigt, at Sagen bliver oplyst, og at den bliver ordnet; thi dersom det skal blive Praxis her i Landet, at Amdtsraadene kunne tvinges ved Mulkt fra Ministeriet til at stemme saaledes, som Ministeriet synes, at de skulle stemme, saa ere vi inde paa en Vej, der fører os endnu længere bort fra nogenlunde fornuftige Tilstande end dem, vi allerede ere inde paa, og en yderligere Konsekvens vilde blive den, at Ministeren følger et Forslag, som jeg tror, har været fremsat engang i et af de Blade, Ministeren falder „gode“ Blade, nemlig, at Folkethinget ogsaa skulde stemme under en Dagsmulkt. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, om Ministeren vilde udtale sig om

dette Forhold, om det er ham bekendt, om han billiger den Fortolkning, og hvilken Fortolkning det er; thi efter hvad der er mig meddelt, skulde Fortolkningen støtte sig paa § 47, den har jeg læst op, og jeg fjender ikke nogen anden, der kan bære en saadan Fortolkning.

Scharling: Der er til § 19 kun 3 Punkter, hvor Mindretallet ikke har kunnet følge Flertallet. Det første og det sidste af disse er Handelsdirektoratet og en Bevilling af 5,000 Kr. til en Reise i Handels Interesser. Begge Punkter er Gjengangere fra flere Aar, som jeg derfor ikke skal op holde mig ved. Jeg skal kun udtale, at Mindretallet beklager, at Flertallet endnu ikke har vist sig tilbøielig til at efterkomme Handelsstandens efter vor Mening fuldt beføiede Ønske om disse Bevillinger. Det tredje Punkt er Vædringsforslaget Nr. 25 om at negte 10,600 Kr. til Arbejder ved Christiansborg Slot. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at disse Arbejder gaa ud paa en Istandsættelse af Vinduer og Døre, Sandstensarbejder og deslige ved den ene Side af Udbygningerne ved Christiansborg Slot, Ridehuset med hvad dertil hører. Man har paa lignende Maade istandsat Udbygningerne paa den anden Side af Ridebanen og man har istandsat den anden Side af Ridehuset. Det synes da rimeligt, at man ikke længere udskyder det Tidspunkt, da man istandsætter ogsaa denne Side af disse Udbygninger og det saa meget mere, som det er oplyst i Anmærkningerne, at det er blevet paatrængende Arbejder, da alt Træværk i høi Grad er blevet udtørret, fordi det manglede Maling og vi vide, at det ikke er økonomist at udsætte den Slags Reparationsarbejder. Mindretallet mener derfor ogsaa, at man hellere maatte medtage dette Arbejde i Aar, selv om derved Bygningskontoen blev noget større, end man anser for rigtig normalt at holde den paa. Jeg skal derfor anbefale denne Bevilling til det høie Thing.

Berg: Der er forskjellige Poster i dette Affnit, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har en anden Opfattelse af, end der er gjort gjældende af andre Delse af Udvalget, men da vi ikke have udtrykt det i Betænkningen, henholder jeg mig blot til det enkelte Punkt, hvor vi have udtalt os, nemlig Nr. 47 angaaende Tilskudet til tekniske Skoler. Der har det Mindretal, hvortil jeg hører, ment at man burde gjøre Forhøielsen af Tilskudet med 20,000 Kr. afhængig af, at der sikkres os en fastere Undervisningsplan og Ledelse, end der antagelig er tilstede ved mange af disse større Skoler, navnlig derved, at det